

Тарас Григорьевич Шевченко ,

Das Vermächtnis

*tradukita de Iwan Franko*Тарас Григорьевич
Шевченко ,

Testamento

*tradukita de Ludmila Novikova*Тарас Григорьевич
Шевченко ,

Завещание

*Rusigo fare de Твардовский,
Александр Трифонович*

Wenn ich sterbe, so bestattet
 Mich auf eines Kurhans Zinne,
 Mitten in der breiten Steppe
 Der geliebten Ukraine, –
 Daß ich grenzenlose Felder
 Und den Dnibr und seine Schnellen
 Sehen kann und hören möge
 Das Gebraus der großen Wellen.
 Wenn sie von der Ukraine
 Schwemmen fort ins Meer und schlepen
 Feindesblut und Feindesleichen,
 Dann verlass' ich Berg und Steppen,
 Schwinge bis zum Gott empor mich
 Von dem Sturme hingerissen
 Um zu beten, – doch bis dahin
 Will von keinem Gott ich wissen.
 Ja, begrabt mich und erhebt euch,
 Und zersprengt eure Ketten,
 Und mit schlimmem Feindesblute
 Möge sich die Freiheit röten!
 Und am Tag, der euch die Freiheit
 Und Verbrüderung wird schenken,
 Möget ihr mit einem stillen,
 Guten Worte mein gedenken.

...

Kiam mortos mi, amikoj,
 Mian tombon faru
 En la stepo larĝe vasta
 De Ukrajno kara:
 Por ke vidu mi la valojn,
 Dnepron kaj montetojn,
 Por ke aŭdu, kiel muĝas
 La river' impeta.
 Kiam sangon malamikan
 For de l' ter' Patruja
 Portos ĝi al blua maro,
 Mi ekstaros tuje.
 Lasos ĉion kaj mem Dion
 Mi atingos pie,
 prenos verve ... Sed sen
 tio
 Mi ne scias Dion!
 Tombon faru kaj ekstaru,
 Ŝiru ĉenon feran,
 Kaj aspergu per tirana
 Sango la liberon!
 Kaj en nova familio,
 Granda, bela, forta,
 Ne forgesu remmemori
 Min per bona vorto!

...

Как умру, похороните
 На Украине милой.
 Посреди широкой степи
 Выройте могилу,
 Чтоб лежать мне на
 кургане.
 Над рекой могучей,
 Чтобы слышать, как
 бушует
 Старый Днепр под кручей.
 И когда с полей Украины
 Кровь врагов постылых
 Понесет он... вот тогда я
 Встану из могилы
 - Подымусь я и достигну
 Божьего порога,
 Помолюся...
 А покуда Я не знаю бога.
 Схороните и вставайте,
 Цепи разорвите,
 Злою вражескою кровью
 Волю окропите.
 И меня в семье великой,
 В семье вольной, новой,
 Не забудьте - помяните
 Добрым, тихим словом.

...

Traduko de la Rusa poemo “Завещание” de ТАРАС ГРИГОРЬЕВИЧ ШЕВЧЕНКО (*1814-02-25 – †1861-02-26) en la Germanan de IWAN FRANKO (*1856-08-27 – †1916-05-28).

Arg-949-1912 (2013-12-14 13:49:46)

Tiu ĉi poem-germanigo troviĝas en la retejo http://de.wikisource.org/wiki/Das_VermIhchtnis_

(Schevtschenko). Pri la tradukinto vidu la retejon http://de.wikisource.org/wiki/Iwan_Franko.

Traduko de la Rusa poemo “Завещание” de ТАРАС ГРИГОРЬЕВИЧ ШЕВЧЕНКО (*1814-02-25 – †1861-02-26) en Esperanton de Ludmila Novikova.

Arg-949-1913 (2014-01-03 13:25:33)

Tiun ĉi esperantigon mi, Manfred Retzlaff, trovis en la revuo “Moskvaj Novaĵoj”, prov-numero en Esperanto de Aprilo 1989. Pri la tradukinto vidu la retejon “”. La poemo troviĝas en la reto en http://ru.wikipedia.org/wiki/РЧРѠРŷ_ѡСҚРѠР,,РѡРѡ_ (СFCЪРѡСЖРѡСЪРŷРѡСГРѡР,,РѡРѡ)

Verkinto de tiu ĉi Rusa poemo estas ТАРАС ГРИГОРЬЕВИЧ ШЕВЧЕНКО (*1814-02-25 – †1861-02-26).

Arg-949-1911 (2014-01-03 13:28:09)

Tiun ĉi poemon mi, Manfred Retzlaff, trovis e.n <http://russkay-literatura.ru/shevchenko-tg/663-zaveshhanie-shevchenko-tg.html>. Pri la poeto vidu la vikipediejon http://ru.wikipedia.org/wiki/РѡРѡРŷ_ѡСҚРѠР,,РѡРѡ_РŷРѠСГРѠСFC_РѡСГРѡРѡРѡСГСѠРѡРŷРѡСЪ_ resp. http://eo.wikipedia.org/wiki/Taras_Eŝevdkenko.

Legu ankaŭ: <http://funeral-spb.narod.ru/necropolis/smolenskoep/tombs/shevchenko/shevchenko.html>.